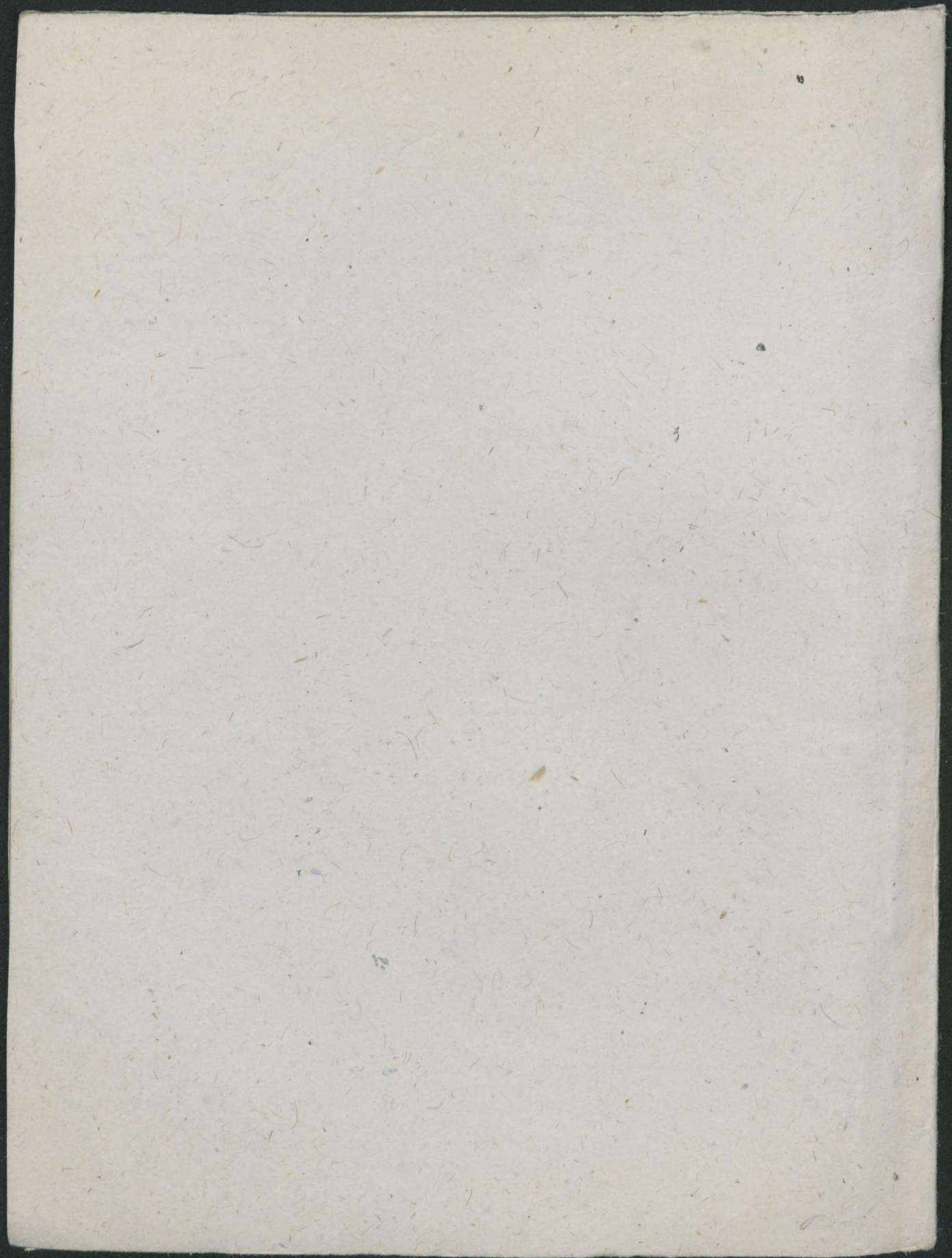
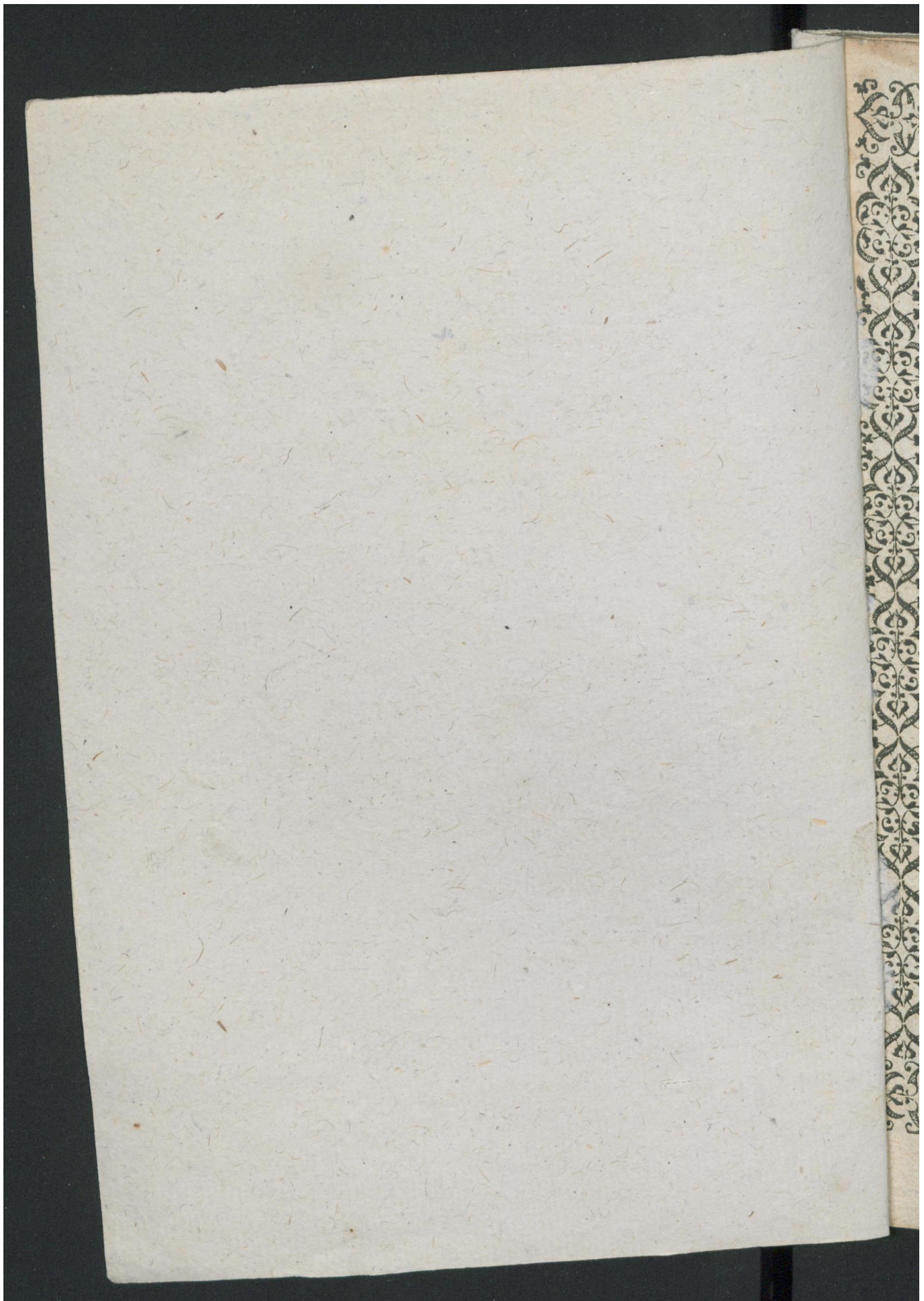

PAMFLET

1228

BALADE, Op ende teghen den partialen Domp-hoorn,

Onlancks by eenen onbeschaemden
Iesuwijt (ofte sijns ghesinde) met den Leugen-hamer
opt Ambeelt des Lasters ghesmedet/op slecht
straet-rijm ghestelt/ende in druck
wt-ghegheven:

Waerinne den Autheur (die hem Naem ende plaetse schaemt)
te vergeefs pooght te dompen de kracht des loflicken Missijfs
der E. Heeren Staten generael (dien hy de Hollantsche Fackel
noemt) tot waerschouwinge aende Heeren Staten
der ober-heerde Nederlanden (ende aen elck int
particulier) den vijen, Junij 1602.
wt-ghezonden.

Syrach 7. b. 13.

Dichtet gheene leughenen teghen uven Broeder, noch teghen
uven Vrient, ghevennet v niet ter leughene, vwant dat is een
schadelicke ghevoonte.

Prov. 22. b 10.

Drijft den Bepotter vvt, zoo gaet het ghekijf vvech, zoo houdt
den tvvift ende smaetheyt op.

In s'Graven-Haghe. By Hillebrands Jacobs. 1603.

Balade op, ende teghen den Domp-hoorn &c.

I.

Alonion in zijn Spreucken / heeft wel en te Pro. 17. 28
recht // gheseyt/

Wanneer een dwaes sweghe, en toesnoerde zijnen
mond/

Soo werde hy oock wijs ghehouden , maer door
zijn slecht // beleyt/

En onbedwonghen tonghe/ soo kennemen hem ter stont:

Pro. 15. 2.

Der dwasen mont, spouwet wt zijns herten grondt/

Niet dan enkel sotheydt door zijn tonghe onbesneden/

Waer mede hy hem selven melt/ quetst en doorwondt/

Pro. 12. 13

Want den boosen werdt ghevanghen in zijn eyghen reden/

Verteert ende quelt hem selfs door al zijn leden/

Over t'geē hy niet belette mach/ dies hy in swaerheyt // raect/

Sap. 1. 26.

Om dat zijn leughen bestraft werdt/ veracht/ en vertreden/

De clare deucht ghestadich voo den naecte waerheyt,, waect.

ii.

Dit seg ick om dat my coets is ter hant // ghecomen/

Een sieleachtich boeckken/ in quaet Vlaemis gheprent/

Op slecht straet-rijm gestelt/ noechmaet noch vrant // genome/

Vol leughen en lasters vant begin totten endt/

Gheuaemt Domp-hoorn der Hollantsche Fackel, soo onbekent

Noemt den Smeder des Domp-hoorns de lofflicke Missijf,

Die de E. Heeren Staten generael hebben wtghesendt/

Anno 1602.
Juni 7.

Ende Staten vande over-heerde Landen/ onder t'bedrijf/

Des Hertochs Alberti. ende Isabelle zijn wijs/

Orientlic vermanende datse haer t'onswaert keeren // woude/

Haer waerschouwende als vrienden tot elck gherijf/

Op datse gheen ingnorantie pretenderen,, souden.

iii.

Dees Missijf ghy/ doch t'onrecht/ de Hollantsche Fackel,, heet/

Waer teghen ghy uwren slechten Domp-hoorn stelt/

A ij

Die

Die ons so hinderlick is/als of my een Quackel/beet/
En u soo dienstelick als een boyse sonder ghele/
Wel syndy soo sot ende flechte/meyndy niet t'gheweldt
Van eenen cleynen Domp, dees groote Fackel t'nyten/
Die by nae thien Provincen (soo ghy selfs vertelt)
Doen sitteren en beven heeft/van binnen en buyten/
En wilt ghyse niet een stuck van een Trompe snuyten/
Die ghy (soo ghy seght) een Geuse trompet ontnomen/hebt/
Dooerwaer ghy zyt heere Deintgen niet dus blyft inder mynne/
In roem sonder daet gheen vrencht den vromen//schept.

iii.

Of schoon al de Costers der Roomscher Kercken/
quamen/

Met haer langste Domp-hoorns vant hoochste Outaer/
Of van haer dicke Paesch-kaers, twas al vant vercken//tsamé/
Sy blusten desen Fackel niet/in seuen Jaer/
Maer ick achte/ghy meentet anders/dan wy allegaer/
Dats datmen noch sal vanden Brant, Rooc ende domp, hooré,
Der Hollanscher Fackel, Och jae dats waer/
Meendyt soo/soo was u sorghe niet al verloren/
Want uwen Herder/Hertoch seg ick) gheeft nu te voren/
Niet alleen Steden en Dorpen/maer heele Provincen,, groot/
Wee hem die zijn Ghemeente soo laet verloren/
Een verlaten onderfaet/hoopt op zijns Princen//doot.

v.

Die zijn Ghemeente belast te contribuieren//niet/
Nochtans wil/nochte can/van hun vyant beschermen/
Maer als parti coemt selfs/sonder wederkeeren//blict/
Wat doet hy anders/dan den onnoselen armen/
Moetwillich ruineert en bederft/sonder ontfermen/
Twelck (eplaes) daghelicks by u (niet dan te veel) gheschiet/
Waer door is anders Lutzenborch, twelc God wel erbermen/
Dan door ws Heeren quaet belepdt/ghecomen in verdriet/
Waer was doen uwen Domp-hoorn, van broos Spaens-riet/
Diet al blust/soo ghy d'uwe (met leugens) te verstaen//geeft/
Eplaes t'voortcomen waer te wenschen/maer t'is somen siet/
De Baggen ontghelden meest/dat de Zoch misdaen//heeft.

vi.

Wel mocht den Tamborijn zijn Cameraden,, claghen/

Dat

Dat den lucht des Fackels hem den moet dede sincken
Willende zijn Trom niet meer / tot zijnder schade / draghen/
Onder t'Hertochs quaet belept daert paert begint te hincken/
De boncken des Pampieren Fackels, hem te seere stincken/
Die tot voor de Graef ghewaent zijn / inde Metale vaten/
Met vreemde specerije ghebuld / diese soo dede clincken/
Dat Signor (met zijn ghevolch) de Stadt haest most verlaten/
Want sy hadden den Trompeter met zijn Domp niet te vaten/
Hoe wel hy nae by / int Legher banden Admirant, was/
Maer hy vreesden te seer / de Orangens, en Granaten,
Tis beter in tijts geblucht dan versmoort inden brant // ras.

bij.

Voort in u Percialen Domp-hoorn, ghecontersept // wert/
d'Hollandsche Fackel (soo ghy die noemt) seer afgrijpslick/
Boven als een Leeu, die des Fackels boncken verspreyt // vert/
En onder nae de figuere van een Slanghe plick/
Om ons alsoo swart af te maken / maer ghy doet wijslijck/
Want byden Leeu verstaetmen ons Edelheyt, Stercke, en Macht,
En by t'Serpent, voert sichteicheyt in ons regering p'ijlick/
Wat doet ghy anders dan Balack dede die Bileam bracht/
Om Israel te verbloecken / maer doort Gods cracht/
Most hyse (zijns ondancx) segenen / waer wt wy leeren // dan/
Datmen opt lasterlick schelden ons byants / niet veel en acht/
Want Godt zijnen bloeck / t'onser segghen haest keeren // ran.

Am. 24. a 9.
Matth. 10. b
16.
Au. 23. b 10.

bij.

Den Titel waer met wy ongeveynst / elc naer staet // groetē/
Hooch, Middel, en Leghe, als ghebueren en goede vrienden/
Noemt ghy Ioabs treck / die Iudas verraet // boeten/
Met der Pharizeen gheveynstheyt, o verleyders der sienden/
Noet propooft beter / t'onser materie dienden/
Hier valt den hooch gheworpen steen / selfs op u hooft/
Hoe dickmaels socht ghy ons te jaghen inde Grienden/
Met u soet (doch valsch) piypken / Mercurius berooft/
Maer den hondert- gheoochden Argus u niet meer gheloost/
Die den Bitavischen Leeu, altoos d'oo ghen open / hout/
Op dat d'Hollandtsche Koe, wiens melck ghy hebt gheprooft/
Aen u soo niet en went / dat ghy met haer gaen loopen // sout.

2. Reg. 20. a
8.

ir.

Ghy noemt ons Geus Neye, tot diuersche stonden // spotlick/
A iij Als

A iij

Als

Als met een guptsche Name/ ghelijck ghy zift certeyn/
Dooerwaer/ ons waer leedt dattet werde bevonden/ / sotlick/
Een (by ons) die van maeschaps weghen bestondt sulck een
Vileyn/

2. Reg. 16. a 5
Ips. 11. b 20.

Als ghy Dichter des Domp-hoorns zift/ dien ick wel meyn
Een persiael Iesuwijs te zijn/ of sulck een ontlopen/
Of vane volck dat in Martio, nae der Daechbonden treyn/
Wt de Sont-keeten of Meed stoben coemt ghecropen/
Want in redens plaets/ doet ghy niet dan rieren en roepen/
Lasteren en schelden/ ewelc ons doch geen smiert en // gheeft/
Maer met Semei moet ghy selfs u bloeck becoopen/
De Heere eenen grouwel aen de verkeerde herten// heeft.

i.

Ghy hebt met uwē Domp-hoorn te laet inde weer// geweest/
Want eerse u Commedianten brachten voor den dach/
Soo was de Fackel op den Tocht/ en al te seer// ghebreest/
Van die voor Thienen sochden te krijghen den derden slach/
Maer blijvende inder nuypen/ men coragieuselijck sach/
Ons Prins en Graven, met Graven begraven de Graef,
Die corts daer nae moeste betaelen/ t'voorgaende ghelach/
Waer was doen u crancken Domp-hoorn, segt armen Slaef/
Dien u Tamborijn, en Trompetter, vercierden soo braef/
Met leughens / bloecken en schelden / nae daer Rabanwen//
aert/

Eccle. 4. b 13.

Brenghende menich onnosel mensch om goet en haef/
Een jonc wijs kindt is kloeker dan een Sot met een grau-
wen//baert.

xj.

Wy seggen dat den Spaigniaert, met zijn Adherenten// boos/
Dien ghy selfs de Iesuïten noempt/ t'landt soeckt in te slichen/
Wie isser/ (jae selfs de Catholijcke Studenten// loos)
Of sy sullen dit bekennen/ soo sy daer naer op micken/
Maer wy hopen sy sullender selfs haest aen verstickien/
Die van Godts heylich Woort, een schozst Euangelij maecken/
Ghelijck den Authour des Domp-hoorns doet/ wie soud niet
schrickien/

Van sulckie Blasphemie die Godts eere raecken.
Doch alle die van Iesu. wijs zijn/ en los van Godts saecken/
Moet d'Antichrist nae zijn / en aen des vyants banden// vast/
Men can Belial niet dienen/ sonder Christum te laecken/

Te

Te recht is hy verblind die by daech na de wanden//cast.

Esa. 59. b 10.

xij.

Ghy prijst boben al datmen siet wt Spaignien,,comen/
Als Laecken, Sargien, Oly, Vijghen, en Rosijnen/
Men hoort u gheen Waeren wt neder Almainien,,nomen/
Maer t'zijn al Spaense Pistoletten/die daer schijnen/
Spaense Ducaten, Spaense Lemmeren, Spaense Wijnen,
Dees hebby van als overbloedich/gheuoech ghebreck/
Wy hebben oock Oost, en West-Indische Dijnen/
Inlants ghewasch, Laecken, Boter, Kaes, Visch, Vleesch, en Speck,
Danch die doozgaens ghesonder is/dan u Spaense Seck,
Jae Fruyt, Specerie, en Ghelt, twelck ons D'Indiaense,,docken/
Doch t'is oock al goet/dat wt Spaense coempt/sonder geck/
Behalven het Volc, Commissien, en de Spaense,,pocken.

- Spaignien

xij.

Vā al dees Spaense Waere die ghy dus seer prijsen//gaet/
Gont ghy ons niet/dan de Lemmers, om t'point af te bijten/
Dese Waere is ons dienstlick/hier blijktt u onwijsen/ raet/
Ende de verkeerde quade gonste der Iesuwijten,
Want de Spaense Lemmers, hebben dien aert/ t'mach u wel
spijten/

Datse al in een schepde willen van onbereyt Spaens Leer,
Daermense so sachtelie in steect/dat haer Meesters crijeen/
Jae meest al sussebollende vallen ter neer/
Hier dooz wil elcken stadt (schier) den Iesuwijtschen Heer/
Een Collegie stichten (soo ghy flout) want elck partij//weet/
Watter in Dranchrijck gheschiet is/en elders meer/
Daer ghy wt zijt ghebannen / om u Princen moorderij,,wzeet/

Matth. 15. 9. 4.
Matth. 23. 29.

xiii.

Ghy sout gaern condy / ons over al haetlick//maecken/
Soo by ons naebuerighe Princen, als by ons Ghemeent/
Waer voor wy sullen (met Godts hulpe) daetlick//waecken/
Niet achtende dat ghy ons by Rablakes vercleent/
Wy staen onder Senacheribs Croone niet / noch zijn ver-cent 4. Reg. 18. 17.
Als ghy/metten grootten Spaenschen Assirischen Coninck,
Maer alleen onder Hiskia, die ons God heeft verleent/
Wt den Hupse van Nassouwen, zijn Dooz-baders Woning:
Hoe souden wy dan Godts volck, om tijdelijck belooning/
Soecken te verlepden (so ghy segt) dooz uwen snooden//hals/

A iij

Maer

Maer ghy treckt den simpelen sonder eenich verschoning/
Van den waerachtighen God tot vreemde Goden/ valsch.

rb.

3. Reg. 19. c
38. Ghy die met de Assiriers trots en hoochmoedich//spreekt/
De Heer sy een Godt der Berghen, en niet der Daleyen/
Weet ghy niet dat de selve Godt, oock wel spoedich//wreekt/
Jae staet meer hooge Bergen/ dan leeghe Contrepen/
Ghy verlaet u op u Eertz-herroen, alle bepen/
Als die van Keyfers, en Conincklicken stam zijn ghebozen/
4. Reg. 19. b
19. En wy/ op den Heer onsen Godt, daer wy niet af schepen/
Besiet nu/ wien van beyden zijn volck meest staet voren/
Ghy snoet veel van haer Erf-landen die sy hebben beswoert/
Want wettich Trans-poort, en salich Houwelick,, mede/
Sulcx achten wy al niet/ als die wel weten en hooren/
anno 1572. Datmen door sulcx tot Parijs, een moort seer grouwelic//dede.

rbj.

Vande Trou en Ghehoorsaemheyt uwer ondersaten//goet/
Jae vande Liefde tot haer Princen, ghy ons veel ontbint/
Die haer wel al hun goet, jae besten Craech laten//doet/
Doozt welbaren haers Princen, maer dat ghyt wel versint/
Niet diese in / maer om haer halsen/ draghen van sijn of grof
lindt/
Sulcke Craghen menense/twelck haest soude blijcken/
Warense doort Spaens gevvelt, niet meer ghevreesd dan bemint/
Sy mochten wel weer naer Spaignien of elders wijcken/
Daer van is ons ghenoech bewust/wilt dat overstrijcken/
Als oock van s'Conincks eedt, twelck men u selfs t'ondersoeck
ken//gheeft/
Wy zijn hem geen hulde schuldich/al regeert hy veel Rijckē/
Die selfs eerst t'Landts Privilegien meynedich ghebroken//
heest.

rbij.

Coemt begheeft u (segt ghy) onder haer Altesen,,tsamen/
Inden Schoot der ghenaden/sullen sy u ontfanghen/
Noyt Schapen onder Wolven/ in meerder vreesen//quamē/
Van wreedelick vermoort te zijn/verbrandt of ghehanghen/
Maer sulcke Gratie en Ghenade wy niet verlanghen/
Maer alleen nae Godts ghenade, daer wy vast op rusten/
En op t'recht onser saecke, twelck noch wel is verganghen/
Want

Want t'is niet ons maer Gods crijch, dat merct elc met lusten/
Die wy (met zijnder hulpe) binnen t'landt/en lancx de custen/
Sullen volboeren/al acht ghy ons / in u pallays//de cleynst/
Int spijdt van uwen Domp-hoorn daer ghy noyt bonck me
blusten/
Want beter is een rechtbaerdighe crijch / dan een paps//
ghebeynst.

xviij.

Ghy segt dat den Hollander gheschat en gheschozen//wert/ 3Reg. 12. b 14
En bloedich ghegheeffelt met Rehabeams Schoorpioenen/
He swijcht toch Botterick/met u Domp-hoorn,, hert/
Wy gheven gheen Realen, teghen u Testoenen,
Ons pantoffelen zijn beel ruymer dan u Verheerde schoenen/
Wy wetent met sachte mid'len sonder quetsen te halen/
Daer wy ons lijfen goet/Jaerlicx mede rantsoenen/
Eerlick ons Crijchs-volck, en alle Leveryers betalen/
Maer d'uwe sietmen meest murineren altermalen/
Dooz faulte van ghelt/twelckmen d'Infante verbouwen//siet/
Jae verquisten aen prachtighe Camers en Salen/
Wert dit noch t'onrecht u crijchs-volck onthouwen//niet.

xix.

Dat ons Landts conditie(waer af wy Gode Lof,, segghen/
Wel hondert mael beter en sekerder is dan uwen stant/
Machmen over al sien/dus wilt de blagghe of//legghen/
Want ghy veroorlocht, berooft, en ruyneert, u eyghen landt/
Daer wy ter contrari dat verballen is of verbrandt/
Daghelijcks hermaecken / jae ons Steden vergrooten en
stercken/
Oock heele Steden en Porten bouwen/op de water cant/
Behalven die wy noch dagelick brengen onder ons blercken/
Sydy noch dus verblint/can u partiael hert niet mercken/
Dat Godt zijn Kerck wil bouwen/tegen aller tyrannen//danc/
Niet dat wy sulcx verdient hebben met onse wercken/
Maer Godt (dooz zijn ghenade) versterckt daer toe ons man-
nen//cranck.

Deut. 9 a 4.

xx.

Ons Lofficke regering die(als een Republijcke),, staet/
Wy Ridderchap, Edelen, en depuiten der Steden/
B

Daert

Daert (ordentlick veel-schijvich radt) ober arm en rische//gaet/
 Daert hooft (medoghende) helpt draghen/ den last der leden/
 Dees derft desen fiele/die den Domp-hoorn smeden/
 Opt schandelickste lasteren en schelden vileynich/
 Dooz Eerloose, beroyde, vvrtheemsche, vol boosheden/
 Iae Dief-leyers, Hang-mans, en Rossianen onreynich/
 Bugghers, Kettters, Hont-slaggers, soo datmen weynich/
 Ja niet schand'lickers ter werelt versiert of bedenckē//mach/
 Of desen noemt ons E. Heeren Staten, noch wel soo cleynich/
 Dooz valsche tongen men eertijcs heel Landen crenckē/sach

xxi.

Wy vertrouwen ons (so veel als gonst en assistentij//raet/
 Op Coninghen, Princen, en Republijcken/crachrich/
 Maer voorz alles waer bā ghy int minste geē mentij//maet/
 Op de ghenadighe hulpe van Godt den Heer almachtich,
 Hoe wel ghy spottelick segt hoobeerdich en prachrich/
 Tzijn Coningē int schaec en quaert-spel, daer sy op betrouwen/
 Vranckrijck, Enghelandt, en Schorlandt, zijn ons ghedachrich/
 En andere meer / die wy voorz ons Bondt-ghenooten houtwen/
 Zijn dit Coninghen bande Papegaey, naer u ontfouwen/
 Of die voorz drie Coningen/ briefkens of boonen//trecken/
 Soo ghy armen Quidam segt/twelck u noch sal berouwen/
 Men sal niet gheen Princen noch hooghe personen//gecken.

xxij.

Ordeelt selfs (van desen Quidam) niet zijn partialen,,geest/
 Of hy niet wtsinnich is/of een Prins-moorders narre,
 Iae de brome Catholijcke segghen altermalen//meest/
 Dat hy weerdich is t'lant wtghestroopt/achter een karre/
 Maer niet weerdich/de schoenen t'onriemen van varre/
 Der ghener/die hy valschelick, soo lastert en schelt,
 Maer wanneer de Godloose vloect, die niet soeckt dan waerre/
 Soo lastert en vloect hy hem selven, soo Syrach vertelt/
 Daerom heeft den Raedt t'Antvverpen (en elders) bestelt/
 Datmē dees Ghypts Domp-hoorn, lesen noch vercoopē//moet/
 Die hem naem en plaetse schaemt/doch hem selven quelt/
 Des Rechters straffe den booswicht verloopē//doet.

xxij.

Ghy segt (doch valschlic) dat wy voorz ons debijse//schrijv/
 Ant Cesar ant nicht, en dat om onsen tocht/

Die wy (soo ghy segt) lichtbeerdigher wijsse//drijsben/
By nae gheheel Hollandt is verset/of vercocht/
Onbeschaemt Borgongon, slecht en onbedocht/
Bewijst u de daghelicse ervarentheit niet bet/
Daer en is om dese Fackel (daer u Domp niet by en mocht)
D'alderminste huys-mans lant-hoef/niet om verset/
By staen nae gheen Taling/maer al nae Endt-voghels bet/
Die hun selven droopen connen/salme dit voor mal//verstaet/
Of is dit gheregeert/dat u te segghen let/
Willen nu niet vvesen, soo moetet al,, vergaen.

xxiiij.

Ghy sult haest sien (hoop ick) ja eer dan ghy wanen//sult/
Of Hollandt by nae vercocht/verset is/oft belast/
Gelijc Namen, en cleyn Brabant is, door u Snap-hanen//schult/
Daert al wert ghebrant-schat en deerlick aenghetast/
D'Voeren die machrich genoegh zijn/suffisant en vast/
Soo ghy *Quoniam* segt/om ons te doen blieden/
Werden se van haer eyghen volck / niet berooft en verrast/
Wat hulpe verwacht ghy dan/ van dees goede lieden/
Die u (met recht) niet alleen/den rugghe souden bieden/
Maer Deeghen, Vorck, en Vlegel, soo ghy wel verdienden//sijn/
Door de groote oultragen die haer daghelic gheschieden/
Sulcx maect wel tot byanden / dien hy waent dat zijn byen-
den//zijn.

xxv.

Ghy noemt ons eē gefvullen Vorsch by uwen grootē//Koe,
Die ten laetsten ghebersten is/tot zijnder schanden/
Een cleyn Muysken maect wel met zijne pooten//moe/
Ia doodet den grooten Oliphant, met zijn cleyn tanden/
Den Leeu die (met u) niet garen siet een Fackel branden/
Dreest den ghecroonden Haen, met zijn spozen en roodē baert/
Maer ghy bemint noch dreest niemāt/daerom gatet u landē/
Soo wy bozen van Lutsenburch en andere hebben verclaert/
D'lesuvijten zijn vanden Candischen Mosaeischen aert/
Die t'volck veel wijs-maecten met haer Coniurati,, brieven/
Daerse de dwasen me verstanten als sy zijn verbaert/
Zijn die gheen verleyders en van Godts grati,, dieben.

xxvj.

Ghy segt dat wy den vrede en Religions//byphent/
Certijs belooft/niet ghehouden hebben/maer ghebroocken/
B ij C is

'T is niet wonder dat een partiael hert wt partij // sept /
 Al wat hy weet te halen wt verbittertheyts hoocken /
 Maer bewijst niet (soo hy oock en can) met geene boeckten /
 Maer wel ter contrari is ghenoech aen ons ghebleecken /
 Ick saecht gemaect / waert te doen met schelden en bloecken /
 Den Meester des Domp-hoorns / soude gheen stof ghebreecken /
 'T is cleyn conste van yemant lasterlick sprecken /
 Maer schantlick en periculens / al ismen al dapper // loos /
 Godt sal hem noch eenmael over den laster-mont wrecken /
 Een dief is soo schadelick niet als een achter-clapper // boos /
 xxvij.

Ghy noemt ons Apostaten vant recht waer. Ghelooft,
 Mepneedighe malle Hollanders, die hun selfs Prins bebeckt /
 Dits al e'oude deuntgen / mepnt ghy dat ick alle jaer // behoort /
 Op u lasteren t'antwoorden / neen / want dits lang wederleecht /
 'T is oock verre blyten propoost / van u Domp-hoorn slecht /
 Die vol leugens is / en in t' minste gheen antwoordt waerdich /
 Nochtans moest ick (in mijn priue) den partialen knecht /
 Zijn crachteloos den Domp-hoorn wat weerlegghen aerdich /
 Hy mocht hem anders verheffen / en werden te hoobaerdich /
 Want die swijcht consenteert (septimē) dat hy t'zijner schant /
 hoorden /
 Nochtans segghen daer teghen / veel wijsse expaerdich /
 Op een openbaer leughen behoortmen niet t'antwoorden.
 xxviij.

W Prinsen niet hun Subjecten en eyghen natij // bichten /
 Daer wt t'lant bullen (segt ghy) met breeemde Kapalie /
 Hier moet ghy selfs weer wat t' uwer blamatij // dichten /
 Wie heeft t'lant opt meer beswaert met breeemt Canalie /
 W: Portugal, Borgongen, Sauoyen, en Italie,
 Dan u Prinsen, doch t'zijn subjecten die teghen u rotten /
 Jae de meeste byanden / bande Spaense trabalie /
 So't tot Hoch-straten en elders blijckt / daerse niet u spotten /
 Maer den Pijl-bussel die ghy tsamen noemt Hollandse Sotten /
 Siem in t'lant / met zijn Bont-genoten (en Gebueren) // bullen /
 Als Neer-landers, Francoysen, Enghelsche, en Schotten,
 Daer wt (met Godts hulpe) den Spaigniaert me verdueren sullen.
 xxix.

Al acht ghy ons slechte (hier en daer opghenomen) // Geusen,
 Dan

Van Winckels en Straten/ sae hijn Meesters ontloopen/
 Leckers/by u soldaten/die ghy noemt vrome,, Reusen,
 Rifken, Rafken, schupm van volcke vande Galgh ghedropen/
 Ja kinders diemmen beter den broeck of soud' stropen/
 Fielen, Trauvvanten, Guyten, ja t'alderarchste ghebroet/
 Datmen van Oost/en Westen/by een can ropen/
 Dees gorden wy t' Swaert op zy/en Pluym op den hoet/
 Wel schaemt hem desen Leugenaer niet/is hy dul of verwoet/
 Of spot hy daer selfs niet/ich can anders ghelooben//niet/
 Fiel en d'vafachrich ist wat hy septe of doet/
 Noch sotter waer hy die hem van sulck een verdooben/ liet.

xxx.

Besiet wat u byome mannē/ naest vijfthiē laren,, herwaerts/
 Teghens ons weer-loose kinderen al hebben bedreven/
 T'bleeck by Tuernhout, en in Vlaenderen, als wy waren//der-

1597.
 24. Januari.
 1600/2 Julij.

waerts/
 En op veel meer ander plaetsen/twelck al is beschreven/
 Hoe menighen Spaen'ichen Goliath, moest daer laten t'leven/
 Door de handen onser Daviden, die ghy cleyn acht en licht/
 Waer van de Triumph-teeckenē noch lang getuyghe gheben/
 Als oock van u wederbaren tusschen Tong'ren, en Maestricht,
 Daer u Reusen als Boomen, breefden ons kinders ghesicht/
 Als sy lieten staen / menich schoon Peert/Wapen/en Leere//
 schoe/

1602.

Maer wy kennen/en lof segghen/naer schuldighe plicht/
 Niet ons/niet ons/maer u/o Heer coemt allen d'eere//toe.

Psa. lxxv. a 1.

xxxi.

Ghy laet uwen Trom, dien ghy eerst verwoypen//hebt/
 En u Came-rade steekt de Trompette lustich op/
 T'schijnt dat ghy al Victori(in Steden en Dorpen)//clept/
 En dat ghy ons van verre/al laet op den//cop/
 Ghy noemipt ons Guytse Geusen, die ghy elck wenscht eē strop/
 Soo moest d'Auteur des Dumps, als de meeste Fiel en Guyt/
 Voort eerst(na zijn verdienst)hanghen boven inden top/
 Dan sullen wy(soot ons lust)onsen rugghe ende stuyt/
 Rende Galgh/comen wijven/soo dees Rabout beduyt/
 Ja septe noch voort laetste/twelck ic u moet vertellen//spoedich/
 Acht/noch en breeft gheen Geusen, sy moeten doch t'lant unt/
 Wāt haer Hoofst/en Meester is/dē Prins der Hellē//moedich.

23 iij

Ghy

Ghy segt/ doch floutwelick/ als diet noch wil in dispuyt
houwen/

Of wy t'lant al incorporeerden/en naer wensch besaten/
So sullen wy doch Oorloch tot ons eeuwvighe Bruyt,, trouwen/
Want uwe Eerz-hertoghen, (ja Coning) sullen niet verlaten/
So costelicken Pant, t'is waer/ waert te doen met praten/
Doch beter een goede Critich/ dan een quade vrede/
Is de regering (soo ghy segt) der Hollantsche Staten,
Rebellich, Valsch, Ketterisch, Godtloos, ja Duyvelsch mede,
Soo waert goet dat ghy den wijsen raet Gamaliels dede/
T welck wy gansch laten/ elck onpartidich Leser // schepde/
Wy achten op u dreyghen niet/ hoe ghy wilt/ wy zijn reede/
Iacta est alea, soo Iulius Caesar,, seyde.

Opndtlick bespot desen Ghyt/ dat wy ons Missive,, sluyten/
Met bidden/en aenroepen/ des Naems Godts ons Heeren,
Dat hy Hooch, Middel, en Leegh, daer niemant blijve// buyten/
Met zijnen Gheest (der Waerheyt) soo wil inspireren/
Dat/ al tgene wat sy besluyten/ of resolveren/
Strecken mach tot welbaren/ der ghemeene Nederlanden,
Dit noempt hy Crocodijls tranen/ die haest verkeerren/
Schijn van jammer, en Hipocrisie, tot zijnder schanden/
Bespot/ veracht/ verwerpt/ ja verscheurt/ niet zijn tanden/
Congebepuyst ernstich gebet/ datmen van ons siet wt// gaen/
Tiert en buldert daer teghen/ met Voeten en Handen/
Doch leege Dat en (somen seyt) altoos t' meeste geluyt// slaen.

Wat hebby nu al wtgherecht met u Domp-hoorn,, cranch/
Teghen d'Hollandtsche Hellsche Fackel, so ghy die noempt/
Anders dan dat ghy bespot werdt/ dits al u verlozen// danck/
Ja selfs van veel byome Catholijcken, daer ghy op beroemt/
D Schelt-boeckken/ is verboden/ en t' inhouden verdoemt/
Als zijnde vol lasters/ op leugens en beuselen ghebout/
Maer weet ghy waer uwen Domp noch wel te passe coemt/
Op u selfs Feest-dach/ diemen Secundo Februarij hout,
In al u Pape kercken/ daermen dan menichfont/
Dooz Beelden stom/en blint / Torren en Fackels met hoopē/
brant/

Baruch. 6. b
18.

Die ghy met uwen Domp-hoorn, beel beter dompen sout/
Dan e' minst van ons Missijf, die nu al heeft doozcropē//t'lant.

xxxv.

Besiet nu wat ons Fackel, diē ghy dē Naem verkeert//geest/
Van Brandt-brief, en Moort-priem der zielen, al heeft gewracht/
Eerst datse haer Altezē(en e' gantsch lāt / so gemouneert//heest/
Datse al bebende breefden/de Gheunieerde macht/
Ten tvveedē, dat dees Fackel, dooz des naecte waerhepts cracht/
Een Brant-teecken, in veler Conscientien, heeft gheset/
Datmē u niet waerhept tē besten raet/ hoe wel ghyt veracht/
Wrebelmoedich teghen reden/en der natueren Wet/
Ten derden, heeft dees Fackel (sonder eenich belet/)
Lutzenburch te na geweest / daer niet blogen de boncken//mis/
Maer (eplaes) te veel opereerden doch men seyt al te niet/
Tis te laet de Gzacht ghebult/alst Calf verdroncken//is.

Esaï. 62. a 1.

xxxvj.

Ten laetsten besluyp ghy uwen Domp, als een seer heerlick//

Werck/

Met een Psalm Davids, ons aenghewesen qualick/
Waer mede ghy schijnen wilt/te zijn een eerlick/Clerck/
Welck op uwen Domp wel accordeert/ ja finalick/
Daer ghy lastert/schelt/liecht/bloecht/galght/ stropt/en prin-
cipalick/

Blasphemeert (als een Turck) het nieu Hēyligh Testament,
Elck broom hert hem schaemt / ja niet droefheyt verhael ick/
Al u Guytsche Fielterij, in u Domp-hoorn ghepzent/
Waer teghen ick dees Baladē, slecht en impertinent/
T' uwer eeren ghemaectit / sonder eenich meer naer// dencke/
Wt d'Yfel-Veer niet bande Leck/tot een present/
Den alle Lasteraers booz een nieuwve laer,,schencke.

Liefd' baert Pays.

F I N I S.

Durch giswilt die graaf 11 fms

